

För ett år sedan hade Gustav Bengtsson, 28, inte ens körkort för mc. Men så sent som i november förra året grenslade han sin Yamaha XT 600 med siktet inställt på Dakar vid den afrikanska Atlantkusten.

Bågen var redan inköpt och i juli var även mc-kortet i hamn. Resan till Senegals huvudstad Dakar låg öppen. Med sidoturer handlade det totalt om en nätt liten tripp på cirka 1600 mil tur och retur genom ett kylslaget Europa varvat med böljande sanddyner i ett stekhett ökenlandskap. Delar av Gustavs familj finns i Helsingborg, själv bor han i Gävle där även starten på äventyret inleddes. Han säger att han inte är någon äventyrare i den mening man normalt föreställer sig. Men han beskriver sig själv som en driven person.

– Jag gillar att sätta upp mål som ska genomföras. I allra första början var jag inställd på att ryggsäcksluffa i Asien. Men där har jag varit tidigare så jag tänkte om och tanken på att åka både i öknen verkade kul och annorlunda.

"CHE" INSPIRERADE

När Nöjesnytt träffade Gustav hade han precis anlänt till Helsingborg och hade då åtskilliga mil kvar att averka innan ankomsten till Gävle. Inspiration till resan fick han framförallt efter att ha läst Ernesto "Che" Guevaras "The motorcycle diaries". Boken skildrar den mytomspunne revolutionärens resa genom Sydamerika på motorcykel i början på 50-talet. Gustavs eget lilla korståg startade den 4:e november och via Gibraltar-sund tog han sig sedan över till Marocko och den afrikanska kontinenten.

– Det var kallt och ensamt att köra genom Europa, det fanns inte så mycket folk på vägarna i november. Norra Frankrike var trist och en ren transportsträcka. I Spanien blev klimatet mer behagligt och där träffade jag en engelsk kille som cyklat runt i Europa i fem och en halv månad. Jag hängde med honom i ett par dagar innan jag drog vidare. Det gick historier om att det var mycket knivrán och andra otrevligheter i Marocko så det tänkte man lite på, men det var lugnt.

UDDA KARAKTÄRER

Han kuskade runt planlöst i Marocko utan någon större aning om bästa vägen till Dakar. Han övernattade på flera campingar som till största delen var fyllda med kringresande västerlänningar. Franska hippies och surfare blandades med andra personligheter av varierande karaktär.

– En britt var till exempel på väg ner till Mauretania i en Audi A6 som han skulle sälja där. Han berättade att han snittade cirka 200 km/h.

Gustav bodde i ett provisoriskt tält som han tidigare köpt på Överskottsbolaget. Det var inga problem med hygien då campingplatserna oftast var utrustade med duschar.

– Jag trivdes bra och saknade inte direkt någon komfort. Men ett badkar hade ju varit trevligt och sedan så hade jag ingen musik med mig, en mp3-spelare hade varit på sin plats. Och eftersom där fanns så många västerlänningar så var även engelsk litteratur hårdvaluta.

Vad bör man annars tänka på att ta med sig?

– Det klassiska tipset är att ta med typ ingenting. Fast det är svårt att få tag på reservdelar där nere så det kan vara bra att ha med sig. I Västsahara stötte jag på tävlande från Paris-Dakar-rallyt som slagit läger i Smara. Det var kul att snacka med dem och jag fick även däck till hojen av några fransmän.

Västsahara innebar oändliga sträckor genom kargt ökenlandskap. I det stora hela gick resan planerligt. Men allt var inte smärtfritt.

– Jag kraschade med hojen i en sanddyna så ena axeln hoppade ur led. Det gör jävligt ont men den har säkert hoppat ur led 20 gånger tidigare så det var mest att trixa lite.

KÖRDE GENOM MINFÄLT

1975 tågade marockanska trupper in i det dåvarande Spanska Sahara för att göra anspråk på vad de ansåg

sig vara marockanskt territorium. Spanska Sahara avkoloniserades efter en uppgörelse med Spaniens diktator Franco. Även grannlandet Mauretania fick ett område som de dock stillsamt överlämnade till Marocko, eftersom Mauretania helt enkelt var för fattigt att försvara det. Krig utbröt nästan omedelbart efter avtalet 1975. Den sahariska oppositionen accepterade inte alls att Spanien delat upp deras fosterland mellan grannstaterna. De senaste tjugo åren har befrielseörelsen Polisario kämpat mot den marockanska kung Hassans trupper. Och konflikten i Västsahara gör sig även gällande för reslystna turister.

– Gränsen mellan Marocko och Mauretania var minerad. Men jag hyrde en kille som bodde i ett slags ingenmansland och han lotsade mig genom minfältet med sin pickup. Det gällde att köra i hjulspåren så det var lite svettigt.

Gustav berättar att han helst reser på egen hand, åtminstone när resorna är mer komplexa.

– Åker man till exempel till Mallorca så är det ju kul att ha med sig ett sällskap. Men på långresor är det bäst att vara själv. Det är lättare att få kontakt med folk då och man kan fritt göra avstickare till andra platser, man kan ändra kompromisslöst.

Strapatserna genom nordvästra Afrika har gett Gustav blodad tand och hans nyfikenhet om den mörka kontinenten har ökat. Redan nu smider han planer för en ny resa någon gång sent på hösten. Länder som Mali och Ghana lockar men i sådana fall lämnar han kvar motorcykeln hemma i garaget.

– Ja, det var lite väl kallt att köra genom Europa med både så jag funderar på att ta mig ner med bil nästa gång. Än så länge har jag faktiskt inget körkort men jag håller på att ta det nu. **N**

TEXT: ALBERT CAPUDER
FOTO: RICKARD FASSHAUER